

5 Villkor för beslut

4 § Beslut om betalningssäkring får fattas om det finns en påtaglig risk att gäldenären försöker undandra sig att betala fordringen och denna eller, om det finns flera fordringar mot samma gäldenär, de tillsammans uppgår till betydande belopp. Är fordringen att hänföra till viss tidsperiod får betalningssäkring beslutas endast om perioden har gått till ända eller fordringen dessförinnan har förfallit till betalning.

Beslut om betalningssäkring får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för gäldenären eller för något annat motstående intresse. Lag (1994:468).

I denna paragraf ställs fem villkor upp för att ett beslut om betalningssäkring ska kunna fattas. Samtliga villkor måste vara uppfyllda. Villkoren är följande:

- Det ska föreligga en fordran.
- Det ska finnas en påtaglig risk att den skattskyldige försöker undandra sig att betala fordringen.
- Fordringen ska uppgå till betydande belopp.
- Den tidsperiod fordringen är hänförlig till ska ha gått till ända eller fordringen dessförinnan vara förfallen till betalning.
- Skälen för åtgärden ska uppväga det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den skattskyldige eller för något annat motstående intresse (proportionalitetsregeln).

5.1 Fordran ska föreligga

En grundläggande förutsättning för betalningssäkring är att det föreligger en fordran på skatt, tull eller avgift. Det är inte något krav att fordringen har fastställts genom ett utryckligt beslut. Om fordringen inte är fastställd får den beräknas. Se vidare avsnitt 2.2 om fordringar.

5.2 Påtaglig risk

Det ska finnas en påtaglig risk att den skattskyldige försöker undandra sig att betala fordringen. Denna risk ska vara av konkret natur och kunna beläggas i det enskilda fallet (prop. 1978/79:28 s. 141 och prop. 1989/90:3 s. 17). Lydelsen av 4 § första stycket ändrades fr.o.m. den 1 juli 1994. Ändringen innebar att betalningsoförmåga inte längre utgör grund för betalningssäkring. Av författningskommentaren (prop. 1993/94:151 s. 143 och 171) framgår att det måste vara fråga om betalningsovilja eller s.k. betalningssabotage och att detta i varje enskilt fall måste baseras på en kvalificerad riskbedömning och med en

helhetssyn på den skattskyldiges förhållanden. Något direkt s.k. betalningssabotage behöver dock inte vara för handen för att risk i lagrummets mening ska föreligga. Det är tillräckligt att någon omständighet påvisas som ensam eller tillsammans med andra omständigheter indikerar att det föreligger en risk för att fordran inte kommer att betalas.

Indikationer på påtaglig risk

Av i föregående stycke nämnda författningskommentarer framgår att en indikation på att den skattskyldige försöker undandra sig att betala en fordring är att han eller hon tidigare visat betalningsovilja eller försökt undgå sina betalningsförpliktelser. Underlåtenhet att deklarerera eller på annat sätt fullgöra sin uppgiftsskyldighet talar också för betalningsovilja. Andra omständigheter som talar för att påtaglig risk föreligger kan t.ex. vara, att det vid revision framkommit att betydande inkomstbelopp inte bokförts och därigenom undanhållits från beskattning eller att felaktig redovisning av mervärdesskatt skett till stora belopp. Särskilt gäller detta om förhållandena tyder på att den skattskyldige medvetet har försökt att undgå beskattning för viss inkomst eller förmögenhet, t.ex. genom att använda falska eller osanna handlingar. Även det förhållandet att räkenskaper helt saknas eller är mycket bristfälliga har som regel också betydelse för bedömningen av den påtagliga risken. Det kan också vara så att omständigheterna pekar på att gäldenären avser att göra sin egendom oåtkomlig för en kommande verkställighet. Tillgångar kan t.ex. överlåtas på närstående personer eller företag. Vidare kan det framkomma att personen planerar att flytta utomlands.

Vid betalningssäkring för företrädaransvar på grund av underlåten betalning av den juridiska personens fastställda skatter och avgifter är det främst åtgärder som företrädaren har vidtagit eller underlåtit att vidta när han har eller borde ha insett att han kan komma att göras ansvarig för den juridiska personens skatter och avgifter som är av intresse för riskbedömningen. Vid riskbedömningen ska alltså hänsyn tas till åtgärder som företrädaren vidtagit i syfte att helt eller delvis försöka slippa undan sitt ansvar. Sådana åtgärder kan avse t.ex. utträde ur styrelse, avyttring av andelar genom nyttjande av antedaterade handlingar eller överlåtelse av andelar till oseriösa köpare som exempelvis s.k. mål-vakter eller bolagsplundrare.

Omständigheter som enskilt eller tillsammans med andra omständigheter kan visa på en påtaglig risk är t.ex.

- Verksamhet eller verksamhetsgren har inte redovisats eller deklarerats.
- Verksamheten har inte registrerats för mervärdesskatt, punkt-skatter och/eller som arbetsgivare. Verksamheten kan även ha registrerats med uppenbart felaktiga uppgifter rörande omfattning m.m.
- Verksamheten har krympts i betydande omfattning.

- Betydande belopp har undanhållits från redovisning och deklaration.
- Falsa eller osanna handlingar, t.ex. fakturor, har använts.
- ”Svarta” löner har betalats ut.
- Tillvägagångssättet har varit sofistikerat, t.ex. genom användande av bulvaner.
- Deklarationer har inte lämnats.
- Kontrolluppgifter har inte lämnats eller är felaktiga.
- Bokföring saknas eller är bristfällig.
- Skatte- eller avgiftsundandragandet har pågått under en längre tid och/eller har gjorts både avsiktligt och systematiskt.
- Aktuell fordran överstiger betydligt normal skatte- eller avgiftsskuld.
- Den skattskyldige är eller har tidigare varit föremål för indrivning hos KFM.
- Betalningsovilja har kunnat konstateras/förekommit.
- Betydande tillgångar som inte redovisats eller deklarerats har påträffats under utredningen.
- Egendom har gjorts eller försökt göras oåtkomlig för verkställighet hos KFM, t.ex. genom att den överlåtits till närstående eller undanskaffats.
- Den skattskyldige har medvetet försvårat utredningen.
- Försök har gjorts att göra sig oåtkomlig för verkställighetsåtgärder, t.ex. genom att den skattskyldige flyttat utomlands.
- Den skattskyldige har tidigare dömts för ekonomisk brottslighet.

Juridiska personer

Vid bedömning av riskrequisitet i fråga om juridiska personer ska hänsyn också tas till omständigheter som avser företrädaren. Det har betydelse hur denne skött sina åligganden i andra betalningssammanhang (prop. 1978/79:28 s. 142).

5.2.1 Bifall till yrkande om betalningssäkring

RÅ 1980 1:75

I målet var utrett att den skattskyldige hade medverkat i upprättande av två s.k. luftfakturor på betydande belopp. Processföraren hade också påstått att den skattskyldige tidigare skulle ha vållat det allmänna förluster genom bristande betalning, vilket dock den skattskyldige gjort invändningar mot. RR fann att framförallt den skattskyldiges förehavanden med de falska fakturorna samt storleken av det belopp som dessa tillsammans uppgick till utgjorde tillräcklig anledning anta att påtaglig risk förelåg att den skattskyldige inte skulle komma att betala de kommande skattefordringarna.

RÅ 84 Aa 152

Den skattskyldige hade underlåtit att redovisa en realisationsvinst vid fastighetsförsäljning. RR konstaterade att det vid husrannsakan hos den skattskyldige hade framkommit väsentliga brister i underlaget för deklarationen och att den skattskyldige hade lämnat oriktiga och ofullständiga uppgifter om sina skattepliktiga förmögenhetstillgångar. Vidare framgick av utredningen att fordringsbeloppet betydligt översteg vad den skattskyldige normalt brukat vara skyldig i skatt. RR ansåg med hänsyn till dessa omständigheter och vad som i övrigt förekommit i målet att påtaglig risk förelåg för att skatteskulden inte skulle betalas.

RÅ 84 Ba 20

Den i målet aktuella fordran (på ett aktiebolag) uppgick till 430 000 kr avseende tillkommande mervärdesskatt och arbetsgivaravgifter m.m. Enligt SKM:s utredning hade oredovisade intäkter om åtminstone 1 miljon kr förekommit, vilka använts för betalning av svarta löner till anställda. Bolaget godtog inte beräkningen om oredovisade intäkter och bestred uppgiften om svarta löner. Uppgifterna om svarta löner hade emellertid vid polisförhör medgetts av delägarna i bolaget. RR fann att det med hänsyn till fordringsbeloppens storlek och till vad som framkommit vid förhör med delägare i bolaget förelåg påtaglig risk för att bolaget inte skulle komma att betala fordringarna.

**KR:s i Stockholm
beslut den
16 februari 2004
(mål nr 8115-03)**

I målet hade osanna fakturor upprättats enbart för att göra det möjligt för bolaget att betala ersättning till s.k. svart arbetskraft och för delägarna att tillgodogöra sig obeskattade medel från bolaget. I beslutet konstaterar KR att redan den omständigheten att det framstår som sannolikt att osanna fakturor bokförts i bolaget och bolaget således systematiskt hade sökt undandra sig betalning av skatter och avgifter utgjorde tillräcklig grund för antagandet att påtaglig risk förelåg för att bolaget inte skulle komma att betala fordringen.

5.2.2 Avslag på yrkande om betalningssäkring

RÅ 83 Aa 29

SKM gjorde gällande att skattefordringar på sammanlagt 76 543 kr förelåg. RR framhöll att den utredning som förelåg grundades huvudsakligen på utsagor från personer som den skattskyldige varit i kontakt med, samt att de flesta av dessa personer senare hade dementerat uppgifterna. RR konstaterade att vad som framkommit vid utredningen tydde på att brister förelåg vad gällde redovisningen av skattepliktiga intäkter, men fann – även under beaktande av vad som framkommit rörande den skattskyldiges betydande förmögenhetstillgångar samt att denne inte tidigare haft betalningsförsummelse mot det allmänna – att tillräckliga skäl för betalningssäkring inte förelåg.

RÅ 84 2:26

Vissa försäljningslikvider hade inte redovisats i ett aktiebolag och delägare i detta (bl.a. här aktuell skattskyldig) hade gjort uttag av kapitalvaror utan att erlagga ersättning. Skattefordran, som till största delen var tvistig, uppgick till 204 569 kr, exkl. vad som belöpte på solidariskt företrädaransvar. RR konstaterade att det av utredningen framgick att den skattskyldige hade

**KR:s i Stockholm
beslut den
31 oktober 2001
(mål nr 5546-2001)**

bankmedel på ca 100 000 kr samt att han hade fastigheter vilkas värde sammanlagt torde motsvara den fordran som det allmänna kunde komma att ha på honom. Utredningen gav enligt RR inte vid handen att den skattskyldige i övrigt inte skött sina betalningar av avgifter och skatter. Vid en helhetsbedömning av den skattskyldiges förhållanden fann RR att det inte förelåg påtaglig risk för att det allmännas fordringar inte skulle betalas.

Den skattskyldige var ett aktiebolag som drev restaurangrörelse. Vid revision framkom brister i redovisningen. SKM yrkade betalningssäkring avseende en beräknad fordran om 11 540 000 kr för arbetsgivaravgifter, underlåtet skatteavdrag på oredovisade löner samt moms. LR biföll yrkandet. Efter bolagets överklagande – vari bl.a. hävdades att myndighetens beslutsunderlag var felaktiga och att den försiktighet inte hade iakttagits som krävs vid beräkningen av en ännu inte fastställd fordran – upphävde KR beslutet och konstaterade att den gjorda utredningen inte gav tillräckligt stöd för bedömningen att fordringen skulle komma att fastställas. Mot bakgrund av vad som upplysts om bolaget, dess verksamhet under lång tid samt förhållandena i övrigt saknades det vidare anledning att anta att bolaget skulle komma att undandra sig betalning om en fordran skulle fastställas.

5.2.3 Slutsatser av praxis

I de förstnämnda tre fallen har flera omständigheter av graverande slag förekommit. Det har varit fråga om aktiva åtgärder från respektive gäldenärs sida för att undgå sin skuld och det har rört sig om förhållandevis stora belopp. I dessa fall har detta tydligen räckt för att påtaglig risk skulle anses föreligga.

I det fjärde fallet har redan den omständigheten att det framstår som sannolikt att osanna fakturor bokförts i bolaget på ett systematiskt sätt räckt för att kriteriet skulle anses vara uppfyllt.

Även i de tre sistnämnda fallen har det varit fråga om betydande belopp som undanhållits från beskattning. Inga särskilt graverande omständigheter liknande dem som redovisats i de fyra förstnämnda fallen har dock framkommit. Det har tydligen inte varit fråga om omständigheter som i sig konstituerat påtaglig risk. Domstolarna har därför gått in på en helhetsbedömning av respektive gäldenärs förhållanden, grundat på vad som varit känt om dennes betalningsförmåga, liksom på uppgifter om hur han tidigare skött sina betalningar till det allmänna.

Av praxis kan man sluta sig till att enbart underlåtenhet att redovisa intäkter i deklarationen, mervärdesskatt eller avgifter inte alltid är tillräckligt för att konstituera en påtaglig risk. Att inte redovisa enstaka inkomster kan således normalt inte medföra att rekvisitet är uppfyllt även om fråga är om ett stort belopp. Fråga kan vara om ett tillfälligt och ursäktligt förbiseende eller misstag. Något mer påtagligt måste därför till som mer konkret belägger risken i det enskilda fallet (prop. 1989/90:3 s. 17).

Sådana omständigheter kan t.ex. vara att undandragandet har upprepats systematiskt under en längre tidsperiod, har skett medvetet eller med ett tillvägagångssätt som har varit sofistikerat. En annan sådan omständighet som – vid avsiktligt skatteundandragande – kan leda till samma riskbedömning är om gäldenären tidigare varit föremål för åtgärd från KFM.

Vid tolkning av äldre praxis måste särskilt uppmärksammas att betalningsoförmåga inte efter den 1 juli 2004 utgör grund för betalningssäkring. I vilken utsträckning den skattskyldige bedöms ha medel som räcker för att betala skatter m.m. saknar därför enligt nuvarande bestämmelser betydelse för riskbedömningen.

5.3 Betydande belopp

Betydande belopp

Fordringen måste, oavsett om den är fastställd eller inte, uppgå till betydande belopp. Om det finns flera fordringar mot samma person är det tillräckligt att de tillsammans uppgår till betydande belopp. Vad som avses med betydande belopp klargörs inte i BtSL. I förarbetena (prop. 1978/79:28 s. 143) till BtSL framhöll föredraganden att det fick ankomma på rättstillämpningen att närmare fastställa riktlinjerna för vad som skulle innefattas i uttrycket betydande belopp och att viss ledning kan erhållas av den praxis som utbildats för motsvarande uttryck i SkBrL, jfr NJA 1984 s. 520. Där har betydande belopp ansetts innebära ett belopp som i vart fall uppgår till ett prisbasbelopp (år 2004 uppgår beloppet till 39 300 kr och för år 2005 till 39 400 kr).

Generellt kan sägas att ett betydande belopp är högre för ett större företag än det är för en privatperson. Hänsyn måste även tas till att betalningssäkring är ett resurskrävande institut för såväl SKV/Tullverket som LR och KFM. Av processekonomiska skäl bör det därför endast i undantagsfall förekomma att en framställning om betalningssäkring ges in till LR som avser lägre fordringsbelopp än 100 000 kr.

Vid SKV:s eller Tullverkets överväganden inför en framställning om betalningssäkring bör hänsyn även tas till i vilken utsträckning det kan bedömas att det vid verkställigheten finns tillgångar som kan betalningssäkras.

5.4 Tidsperioden till ända

Tidsperioden till ända

Om fordran avser viss tidsperiod måste denna tidsperiod ha gått till ända eller fordringen dessförinnan ha förfallit till betalning för att betalningssäkring ska kunna beslutas. Däremot behöver skatten eller avgiften inte vara fastställd. För de vanligaste skatteslagen får detta följande konsekvenser:

Slutlig skatt

Beskattningsåret måste ha gått till ända. Om deklaration har lämnats eller om taxering och debitering har skett saknar däremot betydelse. Om preliminär skatt har betalats in ska denna

	avräknas.
Skatteavdrag (A-skatt)	Den månad då lönen betalats ut måste ha gått till ända. Fordran på A-skatt som ska inbetalas t.ex. den 13 april 2004 och som avser utbetalda löner under tiden 1–31 mars kan därför betalningssäkras tidigast den 1 april.
F-skatt och SA-skatt	F-skatt och särskild A-skatt (SA-skatt) kan betalningssäkras först efter utgången av den månad som närmast föregår förfallodagen. Om betalningssäkring blir aktuell den 1 juli kan betalningssäkring således ske dels för debiterad och obetald F-skatt/SA-skatt för månaderna januari-maj dels för debiterad F-skatt/SA-skatt för juni månad.
Mervärdesskatt	Redovisningsperioden, som normalt avser en månad, måste ha gått till ända. I de fall mervärdesskatt ska redovisas i inkomst-deklarationen blir reglerna för slutlig inkomstskatt tillämpliga. Om någon låtit registrera sig för helårsredovisning trots att omsättningen vida överstiger 1 miljon kr kan enligt SKV:s uppfattning betalningssäkring beslutas avseende moms även om beskattningsåret inte gått till ända. Detta finner stöd i KR:s i Stockholm beslut den 19 april 2002 (mål 2263-2002). I beslutet uttalade domstolen att grund för betalningssäkring förelåg med motiveringen att det saknade betydelse att SKM ännu inte hade beslutat om en månadsredovisning.
Arbetsgivaravgifter	För uppbörd av arbetsgivaravgifter och uppbörd av källskatter gäller samma regler som för A-skatt.
Punktskatter	För punktskatter gäller att redovisningsperioden, som normalt är en månad, måste ha gått till ända. Vissa av de som är skattskyldiga till reklamskatt kan ha en redovisningsperiod som omfattar två månader medan de som är skattskyldiga för avfalls-skatt ska redovisa en gång per kvartal. I dessa fall måste således två- respektive tremånadersperioden ha avslutats innan en betalningssäkring kan aktualiseras. Annan redovisningsperiod finns i lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel, jfr prop. 2001/02:127 s. 170 samt 10 kap. 14 § SBL. För den som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp om högst 20 000 kr för beskattningsåret får SKV besluta att redovisningsperioden ska vara ett helt beskattningsår (10 kap. 16 a § SBL). Andra skattskyldiga har inte en bestämd redovisningsperiod utan är i stället s.k. händelseskattskyldiga. Detta gäller för bl.a. tobaksskatt, alkoholskatt och energiskatt där vissa skattskyldiga ska redovisa skatten i särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse, 10 kap. 32 a § SBL. Bestämmelserna får i dessa fall tolkas som att betalningssäkring är möjlig så snart den händelse som utlöser skatt- och redovisningsskyldighet har inträffat.
Företrädaransvar	Företrädare för juridisk person kan göras ansvarig för preliminär A-skatt, mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter och punktskatter. I övrigt hänvisas till avsnitt 3.3 "Företrädare för juridisk person".

**Skattskyldighet
vid import från
tredje land**

Den som importerar varor från tredje land blir s.k. händelse-skattskyldiga för mervärdesskatt och punktskatt respektive händelsetullskyldiga för tull. Betalningssäkring är därför möjlig så snart den händelse som utlöst skatt- och tullskyldigheten har inträffat. Företrädaransvar kan även vara möjligt för tull.

5.5 Proportionalitetsregeln

Allmänt

Proportionalitetsregeln i 4 § andra stycket BtSL innebär att betydelsen av att uppnå syftet med säkringsåtgärden ska ställas i relation till de olägenheter åtgärden förorsakar den skattskyldige eller något annat motstående intresse. SKV ska alltså avstå från att ansöka om betalningssäkring om de negativa konsekvenserna för den enskilde eller annan inte står i rimlig proportion till de säkringsåtgärder som kan bli aktuella. Emellertid måste synen på den korrekta avvägningen mellan olika intressen påverkas av det faktum att betalningssäkring numera kan komma i fråga endast då betalningssabotage föreligger, dvs. det kan endast undantagsvis föreligga skäl eller omständigheter av sådan styrka att åtgärden att betalningssäkra får stå tillbaka. Men om det exempelvis står klart att en betalningssäkring skulle orsaka att ett företag måste läggas ned med allvarliga konsekvenser för de anställda kan avvägningen någon gång få till följd att man avstår från betalningssäkring även om förutsättningar i övrigt föreligger. Lagen ger således ett visst utrymme för lämplighetsbedömning med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Med betydelsen av att åtgärden vidtas avses även vikten av att upprätthålla effektiviteten i indrivningen av skatter, tullar och avgifter. Det är således bl.a. allmänpreventiva synpunkter som ska vägas mot det motstående intresset, jfr även prop. 1989/90:3 s. 20 f och 43.

Vid skattetillägg

Som nämnts i avsnitt 3.2 har RR i RÅ 2004 ref. 68 gjort bedömningen att BtSL kan tillämpas även i fråga om skattetilläggsfordringar utan att detta kommer i konflikt med Europakonventionen, dock att särskilt höga krav i sådana fall bör ställas på proportionalitetsprövningen och att detta innebär att en skattetilläggsfordran inte utan särskild prövning kan betalningssäkras även om betalningssäkring konstaterats kunna ske för den skattefordran som skattetillägget hänför sig till. Genom domen har RR lagt fast att högre krav än vad som gäller för skatte- eller avgiftsfordringen måste ställas på proportionaliteten i åtgärden om betalningssäkring ska ske även för skattetillägg. Domen anger inte exakt vad som krävs för att detta högre krav ska vara uppfyllt, men med ledning av omständigheterna i målet och RR:s domskäl kan enligt SKV följande slutsatser vara vägledande för en bedömning i det enskilda fallet.

I domskälen konstaterar RR att såväl den fastställda fordringen som skattetilläggsfordringen uppgår till betydande belopp och att omständigheterna i målet visar att det finns en betydande risk för att den skattskyldige försöker undandra sig att betala. Skälen för betalningssäkring är enligt RR av sådan tyngd att de även

avseende den del som avser skattetilläggsfordringen uppväger det intrång eller men som betalningssäkringen medför. Vid den särskilda prövningen och slutsatsen att skälen för betalningssäkring har haft sådan tyngd att proportionaliteten är uppfylld även för att betalningssäkra skattetilläggsfordringen, synes RR ha fäst särskild vikt vid omständigheter som skattetilläggsfordringens storlek och risken för att den skattskyldige försöker undandra sig att betala. RR:s bedömning vid den särskilda prövningen talar för att skattetilläggsfordringen i sig bör uppgå till ett betydande belopp och att risken för en underlåten betalning är betydande, dvs. framstår som mer påtaglig än vad som allmänt krävs för att betalningssäkra.

Beträffande omständigheterna i målet kan det konstateras att skattetillägget uppgår till 556 849 kr och att det aktuella bolaget hade belastats med ett antal fakturor på sammanlagt ca 13,9 miljoner kr inkl. mervärdesskatt från fem underentreprenörer avseende köpta tjänster. Vad som avses med betydande belopp har behandlats i avsnitt 5.3 (ett prisbasbelopp) och skattetillägget i målet överstiger med råge detta belopp. Av KR:s domskäl framgår att en utredning beträffande underentreprenörerna och fakturorna från dessa uppvisade ett antal graverande omständigheter som gav tillräckligt stöd för antagandet att fakturorna inte motsvarades av verkliga affärstransaktioner, dvs. att det kunde antas att fakturorna var osanna. De graverande omständigheterna bestod bl.a. av att stora skillnader förelåg mellan de av underentreprenörerna fakturerade beloppen och de löner som sedermera hade redovisats av dessa – för det fall att några löner över huvud taget hade redovisats – och att företrädare för en av underentreprenörerna hade förnekat kännedom om det aktuella bolaget och att han för underentreprenören hade ställt ut fakturor till detta bolag. Det måste anses uppenbart att bl.a. nyttjandet av osanna fakturor har legat till grund för RR: slutsats att det fanns en betydande risk för att bolaget försökte undandra sig att betala och att skälen för betalningssäkring därför var av sådan tyngd att de även uppfyllde proportionalitetskravet för att betalningssäkra skattetilläggsfordringen. Med ledning av RR:s bedömning bör enligt SKV följande krav i normalfallet vara uppfyllda vid den särskilda prövningen för att betalningssäkring ska ske även för skattetillägg;

- Skattetilläggsfordringen i sig bör uppgå till ett betydande belopp, dvs. till minst ett prisbasbelopp.
- Omständigheter bör föreligga som var för sig eller tillsammans visar eller indikerar att skatteundandragandet har skett eller kan antas ha skett medvetet eller avsiktligt för att risken för betalningsundandragande ska vara betydande. Omständigheter som särskilt visar eller medför att det kan antas att undandragandet har skett medvetet eller avsiktligt kan vara att falska eller osanna handlingar har utnyttjats, att undandragandet har varit omfattande, har pågått frekvent under längre tid, har iscensatts systematiskt eller genomförts på ett sofistikerat sätt,

34 Villkor för beslut, avsnitt 5

t.ex. genom att bulvaner har anlåtats. Omständigheter som att den skattskyldige har gjort eller försökt göra sin egendom eller sig själv oåtkomlig för exekutiva åtgärder kan också ses som indikationer på ett medvetet eller avsiktligt skatteundandragande och en betydande risk för betalningsovilja.

Med hänsyn till i vilka situationer SKV aktualiserar betalningssäkring torde omständigheterna i normalfallet vara sådana att skälen för betalningssäkring är av sådan tyngd att de uppväger det intrång eller men som betalningssäkringen medför även i den del som fordringen avser skattetillägg.